

ACTA REUNIÓ – 15 de setembre de 2014

Assistents: 14

S'excusen: Ramon Masachs i Josep Claparols

1.- Iniciem la reunió amb una pregària sobre uns fragments del missatge del 34è Congrés de Teologia sobre la reforma de l'Església des de l'opció pels pobres, preparada per en Santi.

2.- Llegim l'acta de la reunió anterior. Després de fer-hi algun retoc en la redacció, s'aprova per unanimitat.

3.- Informacions:

a) Com que el mateix dia de la reunió anterior, el mestre balear que feia una vaga de fam la va abandonar per prescripció mèdica, els mitjans de comunicació a què es va fer arribar la nota d'adhesió a la campanya "Som escola" varen creure que havia perdut actualitat i que, per tant, ja no era oportú de publicar-la.

b) Prenem nota del suggeriment d'en Jordi Bachs i guardem el material que ens ha enviat per correu electrònic per al debat sobre el tema del dia, que farem més endavant.

c) Fem memòria del traspàs d'en Martirià Pla, tot recordant la seva adhesió a tots els documents emesos pel Fòrum.

4.- Es reparteixen programes i cartells dels actes de cloenda del Memorial Joan Alsina en el 40è aniversari del seu assassinat, que es celebraran aquest cap de setmana a Castelló d'Empúries i a Santa Eugènia. En repassem les activitats i les comentem. Insistim en la necessitat de difondre'ls en aquests pocs dies que falten.

5.- Encetem el tema de debat previst a l'ordre del dia. Llegim els textos tramesos amb la convocatòria i el manifest del Congrés de Teologia enviat per en Jordi Bachs.

La resposta a la primera pregunta del qüestionari és unànimement negativa: no s'han d'ordenar diaques per manca de capellans, perquè això suposa mantenir la línia clàssica sense tocar el sistema.

A l'època del bisbe Camprodon ja es va debatre el tema i no va avançar perquè ell creia que aquesta vocació s'havia de desvetllar en el si de les comunitats, que havien d'alimentar la seva vitalitat a través d'assemblees, on es distribuïssin els serveis segons les necessitats i les capacitats dels seus membres. L'Assemblea

Diocesana celebrada aleshores va ser una bona experiència en aquest sentit, però va fracassar per un excés de clericalisme, que estava i encara està tan arrelat en la nostra cultura religiosa.

Hi ha un front molt ben estructurat i una estratègia molt ben calculada per assegurar només la celebració eucarística dominical i els altres sacraments.

Des d'aquesta perspectiva, la celebració sense "consagració" és una celebració devaluada, una mena de succedani. Apareixen clarament dues visions: la que potencia una determinada "tradició", que qualifiquen d'intocable, i una altra, que atribueix a la comunitat (mutant perquè és viva) la responsabilitat del seu desenvolupament i progrés.

Quan vaig a una parròquia ocasionalment, quasi sempre em pregunten: "Com ho farem avui, mossèn?". Jo els capgiro la pregunta: "Com voleu que ho fem avui?"

El Baptisme és el principi i fonament de tota l'experiència de fe. És en aquesta celebració on rebem la missió d'acceptar, predicar i celebrar la Bona Nova de Jesús. Tots i totes som ungits sacerdots, profetes i sobirans. Ja no ens cal gaire res més; en tot cas, exercir aquests ministeris amb plena responsabilitat.

6.- Donem per acomplerta la resposta a la primera pregunta del qüestionari i en plategem dues per a la propera reunió:

* És just de condicionar les comunitats a la presència del capellà o del diaca? En aquestes condicions, poden "ser" de veritat?

* Com podem animar-les a "ser", a reunir-se, a pregar... sense dependre del capellà? Com ajudar-les a independitzar-se, a alliberar-se?

7.- La propera reunió serà el dia 20 d'octubre